

gaž won jogo wizescho, bu jomu jogo luto." Ten mjasny tych mordarow padnony bėscho zloweš, kotaregož ten Samariski howazej nesnajascho, won bėscho wescze jaden Žyd, s kotarymž won rafa jadneje wery nebėscho, a kenž deře tym Samariskim tele gramowascho; pscheto te Žyzi nemějachu žednogo towarstwa se Samariskimi. Ten Samariski paš neglėdascho nėto na to; won glėdascho jano na jogo žaloscž, a až ten, kotaryž s tafeju žaloscžu wojowascho, jedna rošynna stwořba Boža bėscho, a zloweš ako won a to žėscho jomu š hutschobe.

A s tym dejmy tež my naschu smilnoscž š tomu blischemu hopořasasch, až my jogo žaloscž š hutschobe wesmjomy. Gaž togodla nasch blischy chory, chudy, pschegoňowany, spuschczony abo s bity jo, ga dej nam tafa jogo žaloscž š hutschobe hysch, a my dejmy nad nejju rowno ako nad nascheju žaloscžu, še hobtužhysch. Hyschczi wėzej paš dejmy to š hutschobe brasch, gaž wizimy, až won we nėwėženju a šleposczi še namařajo, až won we grechach še žywi a s rownejju drogu do togo niwernego šatamaňstwa ženjo; tafa jogo duchna žaloscž dej nam hyschczi wėzej š hutschobe hysch, nėžli ta schėlna, dokulaž ta duřcha wėzej jo, nėžli to schėlo, a gož ta duřcha jo sgubjona, jo schyřno sgubjone. A taš dejmy š hutschobe brasch kuždego zloweřka žaloscž, daschi won jo, kotaregož shtandu a wery won řuli zo, daschi won jo nasch pschijaschel abo nasch winiř, ga jo won weto nasch blischy, kotargž s nami jadnogo stwořischela a humožnika ma (1. Cor. 8, 6).

Da luboscž šchojžuju wen s nažeje taš řėdne,

A sejo gorej řcho, zož Bog jej dawa řchedne.